

Sygn. akt VI GC 838/15/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: K. C.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. C. kwotę 546,61 zł (pięćset czterdzieści sześć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 4 września 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 78,94 zł (siedemdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) tytułem stosunkowego rozdzielenia kosztów.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt: VI GC 838/15/3

UZASADNIENIE

Powód K. C. wystąpiła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. z pozwem o zapłatę kwoty 861,00 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 4 września 2014 r. i kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że w związku ze szkodą komunikacyjną powstałą w wyniku wypadku, powód wynajął poszkodowanemu K. J. samochód zastępczy K. (...) o nr rej (...). Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem legitymujący się wydaną przez pozwanego polisą odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Umowa najmu pojazdu zastępczego została zawarta w dniu 23 lipca 2014 r. Samochód zastępczy został zwrócony w dniu 20 sierpnia 2014 r. w związku z czym okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 28 dni. Czynsz najmu wynosił 190,00 zł netto (233,70 zł brutto) za jedną dobę. W dniu 20 sierpnia 2014 r. w związku z zakończeniem okresu najmu, powód wystawił poszkodowanemu fakturę nr (...) na łączną kwotę 6.857,99 zł brutto, na którą składały się łączna kwota czynszu najmu pojazdu zastępczego w wysokości 6.543,60 zł oraz łączna kwota opłaty za podstawienie i odbiór pojazdu zastępczego w wysokości 314,39 zł. Powód na podstawie cesji nabył wierzycelność przysługującą najemcy pojazdu zastępczego wobec ubezpieczyciela z tytułu likwidacji szkody komunikacyjnej. Pozwany przyznał odszkodowanie z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 5.996,99 zł dokonując równocześnie korekty dobowej stawki najmu

czynszu do kwoty 165,00 zł netto. Pismem z dnia 20 listopada powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 861,00 zł, jednak pozwany odmówiła zapłaty podtrzymując swoje poprzednie stanowisko.

Rozpoznając przedmiotową sprawę pod uprzednią sygnaturą VI GNe 1580/15/3 Sąd Rejonowy w Tychach w dniu 9 lipca 2015 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

W określonym terminie pozwany wniósł sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że wynajęty pojazd należał do innej klasy niż samochód uszkodzony, której to wynajem jest znacznie droższy oraz, że wynajem pojazdów odpowiadających pojazdowi uszkodzonemu odbywa się według stawek znacznie niższych niż przedstawione przez powoda. Pozwany podniosła również, iż uszkodzony przyczynił się do zwiększenia rozmiarów szkody, gdyż uszkodzony został poinformowany, że pozwany może zorganizować dla uszkodzonego nieodpłatnie pojazd zastępczy, oraz, że nie pokryje kosztów wynajmu pojazdu jeśli stawka najmu przekroczy 165,00 zł netto. W ocenie pozwanego należy również uznać za nieuzasadnione roszczenie w zakresie zapłaty wynagrodzenia za dostarczenie i odbiór pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie bezspornym było, że w wyniku kolizji z dnia 22 lipca 2014 roku doszło do uszkodzenia samochodu marki T. (...) stanowiącego własność uszkodzonego K. J.. Bezspornym było również, że ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawy kolizji drogowej był pozwany.

W dniu 23 lipca 2014 r. roku uszkodzony zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki K. (...). Uszkodzony nie dysponował innym pojazdem, którym mógłby zastąpić uszkodzony pojazd. Pojazd był niezbędny uszkodzonemu do dojazdów do pracy, na zakupy, wizyt u rodziny i znajomych, wyjazdów rekreacyjnych oraz dojazdów od przychodni. Powód nie miał możliwości odliczenia podatku Vat z faktury wystawionej za wynajem pojazdu zastępczego.

Dowód: umowa najmu (k. 9-11), oświadczenie (k. 14, 15, 16)

Powód w dniu 2 sierpnia 2014 roku, w drodze umowy przelewu wierzytelności nabył od uszkodzonego K. J. wierzytelność wynikającą z prawa do dochodzenia roszczenia w zakresie zwrotu kosztów wynajmu przez cedenta pojazdu zastępczego oraz kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego. Pozwany uznał dochodzone przez powoda roszczenie z tytułu wynajmu samochodu zastępczego w zakresie kwoty 5.996,99 zł.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 19), decyzja (...) (k. 21, 22)

Za wynajem samochodu K. (...) w terminie od 23 lipca 2014 r. do 20 sierpnia 2014 r. oraz jego podstawienie i odbiór, została wystawiona w dniu 20 sierpnia 2014 r. faktura VAT nr (...) opiewająca na kwotę 6.857,99 zł brutto.

Dowód: protokół zdawczo-odbiorczy (k. 12), faktura VAT (k. 18), historia naprawy pojazdu (k. 17)

Wezwaniem do zapłaty z dnia 20 listopada 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 861,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi, jednak pozwana odmówiła zapłaty podtrzymując swoje poprzednie stanowisko.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 23), pismo pełnomocnika powoda z dowodem doręczenia (k. 24-26 27-28), decyzja (...) (k. 29)

Dobowy koszt wynajmu pojazdu zastępczego klasy D waha się od 270,60 zł brutto do 393,60 zł brutto. Koszt wynajmu samochodu w klasie intermediate przez okres 28 dni waha się od 4.576,60 zł do 7.154,20 zł

Dowód: wydruk z cenników (k. 30-33, 59-60)

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Powołana dokumentacja przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Z tych względów oceniono wymienione dowody jako w pełni wiarygodną podstawę dla czynienia ustaleń faktycznych.

Sąd postanowił oddalić wnioski o dowód z opinii biegłego, albowiem nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie oraz pominąć dowód z nagrania rozmowy telefonicznej, albowiem pozwany pomimo zadeklarowania nie złożył dowodu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez K. C. przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. zasługiwało na uwzględnienie w części.

Pozwany przyjęła odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 22 lipca 2014 roku. W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą. Bezsprzeczne było, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy. Powstanie szkody w majątku powodów również nie podlegało zakwestionowaniu, gdyż pozwana wypłaciła częściowe odszkodowanie w kwocie 5.996,99 zł tytułem poniesionych wydatków na wynajem auta zastępczego.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym § 4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwaną odszkodowania. Odszkodowanie w kwocie 5.996,99 zł tytułem poniesionych wydatków na wynajem auta zastępczego tytułem poniesionych wydatków zostało wypłacone przez pozwaną ubezpieczalnię. Spornym pomiędzy stronami natomiast okazała się wysokość całkowitego odszkodowania ze względu na wysokość przyjętej dobowej stawki wynajmu pojazdu zastępczego oraz podnoszony przez pozwanego zarzut nieuzasadnionego wliczania w zakres odszkodowania kosztów za dostarczenie i odbiór pojazdu zastępczego.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład

ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

Odnosząc się do wysokości stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego należy wskazać, iż z dokumentów zgromadzonych w sprawie w sposób oczywisty wynika, iż przyjęta przez powoda dobową stawką wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 233,00 zł brutto była stosowana przy wynajmie pojazdów klasy D (odpowiadającemu uszkodzonemu pojazdowi poszkodowanego). Należy wyjaśnić, iż przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałyby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte u danego przedsiębiorcy (którego przedmiotem działalności gospodarczej jest wynajem pojazdów) byłyby wyższe od przeciętnych. Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. (sygn. akt. I CKN 1466/99) stwierdził, iż poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania podmiotów, które oferują swoje usługi w tymże zakresie najtaniej. Tym samym przyjęta przez pozwanego teza jakoby kwota 233,00 zł brutto za najem pojazdu klasy D była nieuzasadniona, w żaden sposób nie mogła się ostać, zważywszy na fakt, że zastosowana przez powódkę stawka nie przekraczała wysokości stawek stosowanych przez podmioty wynajmujące pojazdy zastępcze w tej klasie tj. klasie D na rynku lokalnym (woj. (...)) zgodnie z przedstawionymi cennikami przez stronę powodową jak i pozwaną.

W kwestii dochodzonego pozwem roszczenia z tytułu zwrotu kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego, w treści pozwu powód wskazał, że samochód zastępczy został dostarczony z miejsca siedziby powoda w K. przy ul. (...), na adres ul. (...) w K., a następnie po dokonaniu naprawy pojazd zastępczy został odebrany z ul. (...) z T.. Za podstawienie oraz odbiór powód domagał się zapłaty 314,39 zł brutto, wskazując że łączna odległość przebyta przez pojazd w związku z dokonaniem w/w czynności wynosiła 85,2 km. Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie dochodzenie zapłaty za podstawienie oraz odbiór pojazdu należy uznać za nieuzasadnione zwłaszcza, że z urzędu Sądowi wiadomo, że z K. do T. jest 22 km a tym samym wskazana przez powoda odległość jest znacząco zawyżona. Nie sposób również uznać, że na terenie K. odległość pomiędzy dwoma adresami może wynosić 37,6 kilometrów. Wobec powyższego należało uznać, że powód nie sprostął dyspozycji art. 6 k.c. i nie wykazał, że faktycznie doszło do podstawienia samochodu zastępczego na podanych odległościach, a także na jakiej podstawie uznano za zasadne naliczać po 3 złote za każdy kilometr. Okoliczność, że pozwana w toku postępowania likwidacyjnego nie kwestionowała tego elementu, nie ma znaczenia dla sprawy, ponieważ w sprzeczności podniosła tą okoliczność jako sporną, wobec żądania powoda o dopłatę odszkodowania. Powód domaga się w procesie wypłaty odszkodowania według faktury

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenia za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzono na podstawie art. 415 k.c. w związku z art. 822 § 1 k.c. od pozwanego na rzecz powódki kwotę 546,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2014 r. do dnia zapłaty.

W związku z uznaniem przez Sąd dochodzonego roszczenia w części tj. w kwocie 546,61 złotych, Sąd oddalił powództwo w zakresie pozostałej kwoty, tj. 263,39 złotych (810,00 zł- 546,61 zł = 263.39 zł) orzekając o tym w punkcie 2 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Na koszty procesu pozwanego składały się kwoty 17,00 zł z tytułu uiszczonych opłat skarbowej od pełnomocnictwa, , oraz koszt zastępstwa procesowego strony pozwanej ustalone zgodnie z §6 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.) w kwocie 180,00 zł, co dał łączną kwotę 197,00 zł. Na koszty procesu powoda składały się kwota 44,00 zł z tytułu uiszczonej opłaty sądowej, kwota 17,00 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, oraz koszt zastępstwa procesowego strony powodowej w kwocie 180,00 zł, co dało łączną kwotę 241,00zł. W związku z powyższym łączny koszt procesu wyniósł 438 zł. Powód utrzymał się ze swoim żądaniem w 63 %, a zatem 37 % kosztów procesu powinno obciążyć powoda ($438,00 \text{ zł} \times 37 \% = 162,06 \text{ zł}$). Powód poniósł koszt w wysokości 241,0 zł a zatem różnicę ($241,00 - 162,06 \text{ zł} = 78,94 \text{ zł}$) powinna zwrócić mu pozwana o czym orzeczono w 3 punkcie sentencji wyroku.

SSR Jolanta Brzęk